

Обърнете внимание на лозовата краста

Автор(и): Растителна защита
Дата: 13.05.2017 Брой: 5/2017

Повредите по листата на лозата, познати като „лозова краста”, се причиняват от един много дребен акар (*Eriophyes vitis*) със силно удължено, заострено накрая тяло. Той не може да се види с просто око. Нападението от него проличава, когато се появят повредите по листата. Акарът е разпространен в цялата страна, обикновено на отделни огнища. Среща се по всички сортове лози с предпочитание на тези с мъхести листа (памид, димят и др.).

Зимуват възрастните женски акари, събрани по много заедно под люспите на пъпките, под кората на клонките. През пролетта се раздвижват и преминават по появилите се млади листа и снасят по тях яйцата си. Възрастните акари и ларвите се намират по долната страна на листата и смучат сок от тях. При убождането тъканите се деформират, разрастват се и се образуват гали, изпъкнали от горната

страна и вдлъбнати от долната. Вдлъбнатата част на галата е покрита с белезникави власинки, подобни на сплъстени памучни влакънца. В тях акарите снасят яйцата си и се развиват, докато листът засъхне, след което преминават по други, по-сочни листа на младите летораси. По-късно галите изсъхват и придобиват кафяв цвят. Летораслите престават да се развиват. През годината този акар развива 3-4 поколения. При по-силно нападение в продължение на няколко години лозите силно отслабват и плододаването се влошава. Акарите се развиват и през лятото, през есента се събират в пъпките и остават да зимуват.

От всички видове акари по лозата икономическо значение имат жълтият лозов акар и червеният оwoщен акар. Акарите повреждат най-силно листата на сортовете с по-дебел палисиден паренхим – Памид, Димят, Ркацители, Каберне Совиньон, Мерло и др.

*Златоочица (**Chrysoperla carnea**) е един от най-ефективните биологични агенти за интегрирана растителна защита. При естествени условия насекомото е широко разпространено в много страни на Европа, Азия и други континенти. То е широк полифаг, който се храни с много видове членестоноги и акари. В агробиоценозата златоочиците по количество се лимитират от влиянието на температурите и влажността на въздуха. Затова Златоочицата се използва като метод за сезонно изкуствено разпространение с цел биологична защита на селскостопанските култури от различни насекоми-вредители.*

Златоочица (*Chrysoperla carnea*)

Всички видове вредни акари имат и много естествени врагове – акарофаги – хищни акари, хищни дървеници, златоочици, калинки и др. , които осъществяват значително биологичното регулиране на популациите на акарите. Използването на акарациди се налага, когато се достигнат праговете на икономическа вредност.

Стратегии за контрол на вредителя

За да бъде резултатно пръскането срещу този неприятел, трябва да се направи в края на април и началото на май, а при тазгодишната закъсняваща и влажна пролет – до края на май, при дължина на летораслите 5-8 см, когато акарите се раздвижват по младите листенца, преди още да са образували галите.

По това време летораслите са малки и листата могат да се напърскат цялостно. Пръскат се площите, при които през миналата година е имало по-големи повреди от акара и има опасност от по-силно размножаване.

Разрешени продукти за растителна защита

Прилагат се следните препарати: Тиовит Джет 80 ВТ (подходящ за употреба в органично земеделие и регистриран срещу лозова краста при лоза) – 1,5 кг/дка, Ширудо (бивш Масай ВП) – 25 г/дка, Аполо 50 СК – 30-40 мл/дка.

**Статията е обновена май 2023*